

บทที่ 7

สรุป และ ข้อเสนอแนะ

การศึกษา "การเข้าสู่อาชีพของบุคลากรในการผลิตละครโทรทัศน์ กรณีศึกษาละครโทรทัศน์เรื่อง ขมิ้นกับปูน" นี้ เป็นการศึกษาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับละครโทรทัศน์เรื่องนี้ อันได้แก่ บุคลากรหน้าฉาก (นักแสดง), บุคลากรหลังฉาก (ทีมงาน) และผู้เขียนบทโทรทัศน์ โดยมีวัตถุประสงค์คือ เพื่อให้ทราบภูมิหลังก่อนการเข้าสู่อาชีพ, กระบวนการเข้าสู่อาชีพ และลักษณะการถ่ายทอดทางอาชีพของบุคลาการดังกล่าว ซึ่งมีวิธีการที่นำมาใช้เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ การสัมภาษณ์และการใช้เอกสารสิ่งพิมพ์มาช่วยเสริม ดังนั้น ผลของการวิจัย จึงสรุปได้ดังนี้

1. ในระหว่างที่ถ่ายทำละครโทรทัศน์ ผู้กำกับการแสดงจะเป็นผู้ควบคุมการถ่ายทำทั้งหมด และเป็นผู้ที่มีอำนาจสูงสุดในการตัดสินใจต่าง ๆ โดยเป็นผู้ช่วยผู้กำกับการแสดง ทาหน้าที่เป็นผู้ประสานงานระหว่างผู้กำกับการแสดงกับบุคลากรต่าง ๆ ในกองถ่าย ส่วนผู้จัดการกองถ่ายจะเป็นเสมือนผู้อำนวยการควบคุมในการถ่ายทำให้แก่ทุกฝ่าย และเป็นผู้ประสานงานระหว่างผู้จัดกับทีมงานสำหรับทีมงานในหน้าที่ต่าง ๆ คือ ฝ่ายเสื้อผ้า, ฝ่ายแสง, ฝ่ายเสียง, ผู้ช่วยกล้องและช่างกล้อง และฝ่ายเทป ก็จะเป็นการปฏิบัติหน้าที่ไปตามที่ได้รับมอบหมาย โดยเฉพาะหน้าที่ฝ่ายแสงและช่างกล้อง จะอยู่ในความควบคุมอย่างใกล้ชิดของผู้กำกับการแสดง ซึ่งทาหน้าที่เป็นผู้กำกับรายการด้วยสำหรับละครโทรทัศน์เรื่องนี้ ภายหลังเมื่อการถ่ายทำแต่ละฉากผ่านพ้นไป จะมีการตรวจหาข้อบกพร่องทุกฉากไป โดยจะย้อนภาพ (Rewind) ทั้งหมดของฉากนั้นกลับมาอีกครั้ง หากพบข้อบกพร่อง ผู้กำกับการแสดงจะเป็นผู้ตัดสินใจว่าสมควรจะแก้ไขเฉพาะจุด หรือถ่ายทำฉากนั้นใหม่ทั้งหมด

2. การที่บุคลากรหลังฉากสามารถเข้าสู่อาชีพได้นั้น เป็นผลอันเนื่องมาจากการติดต่อสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับวงการบันเทิง แม้ว่าสิ่งจูงใจในตอนแรกจะไม่ใช่งานด้านการผลิตละครโทรทัศน์ก็ตาม แต่การติดต่อสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ทำให้โครงสร้างของโอกาสเปิดให้บุคลากรเหล่านี้เข้าสู่อาชีพที่เกี่ยวข้องกับการผลิตฯ ในที่สุด ซึ่งการเข้าสู่อาชีพนี้การศึกษาที่ได้รับจากสถาบันไม่ได้เป็น

ตัวเปิดโอกาสอย่างแท้จริง เนื่องจากผู้ที่เข้ามาประกอบอาชีพทางนี้ส่วนใหญ่มิใช่ผู้ที่จบการศึกษาโดยตรง และส่วนหนึ่งของบุคลากร เริ่มงานครั้งแรกโดยการเข้าประกอบอาชีพเกี่ยวกับละครโทรทัศน์นี้เลย ส่วนผู้ที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ มาก่อนนั้น พบว่าอาชีพก่อนหน้านั้น มิได้มีส่วนในการเพิ่มความรู้ และทักษะในการปฏิบัติงานด้านนี้เลย แต่อาชีพเหล่านั้น ก็มีส่วนในการเปิดโอกาสให้เข้ามาเกี่ยวข้องกับงานผลิตละครโทรทัศน์ได้

3. การเข้าสู่อาชีพของนักแสดงละครโทรทัศน์ มีลักษณะอันเนื่องมาจากการมีโอกาสติดต่อสัมพันธ์กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับวงการบันเทิง โดยการเป็นนักแสดงละครเวที, เข้าประกวด, การเข้ารับการอบรมด้านการแสดง, เป็นนางแบบ-นายแบบ, เป็นเจ้าหน้าที่ของทางสถานีโทรทัศน์, นักร้อง-นักดนตรี และเป็นนักแสดงทางภาพยนตร์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นประโยชน์ หรือ เกื้อหนุนด้านการแสดงเป็นอย่างดี เพราะทำให้สามารถเรียนรู้ด้านการแสดงได้รวดเร็วขึ้น และกล้าแสดงมากขึ้น แต่ส่วนหนึ่งที่ทำให้นักแสดงเหล่านี้ก้าวสู่อาชีพได้ ก็เป็นผลอันเนื่องมาจากการมีรูปร่างหน้าตาดีเป็นสำคัญ และการมีความสามารถด้านการแสดงเป็นปัจจัยรองไป

4. การเข้าสู่อาชีพของผู้เขียนบทโทรทัศน์ ก็เนื่องมาจากการมีโอกาสติดต่อสัมพันธ์กับผู้ผลิตนับตั้งแต่เป็นนักศึกษา โดยเริ่มแรกก็เข้าสู่อาชีพการเป็นนักแสดงก่อน และด้วยความสามารถเฉพาะบุคคล (Gift) จึงทำให้เข้าสู่อาชีพนักเขียนบทในที่สุด ซึ่งประสบการณ์ในการแสดง ก็สามารถเป็นประโยชน์ต่อการเขียนบทได้ โดยใช้เป็นพื้นฐานในการเขียนบท

5. สิ่งจูงใจให้เข้าสู่อาชีพ ในส่วนของบุคลากรหลังฉาก โดยส่วนใหญ่ จะไม่ใช่ว่ามีความมุ่งมั่นที่จะมาประกอบอาชีพทางด้านนี้ แต่เป็นไปด้วยเหตุผลที่ว่า เป็นงานที่แปลก, ดึกว่างานที่กำลังทำอยู่, มีภูมิลำเนาอยู่ใกล้กับสถานที่ทำงาน, ยังไม่มีอาชีพ เป็นต้น แต่ในส่วนของผู้เขียนบท พบว่า จะมีความสนใจในอาชีพนี้อยู่ก่อนแล้วเกือบทั้งสิ้น และเมื่อโอกาสเปิดให้จึงตัดสินใจเข้าสู่อาชีพสำหรับผู้เขียนบทโทรทัศน์นั้น สิ่งจูงใจให้เข้าสู่อาชีพ คือ ความไม่มั่นคงของอาชีพนักแสดงที่ทำอยู่ก่อนเข้าสู่อาชีพผู้เขียนบทโทรทัศน์

6. ตัวแทนในการถ่ายทอดทางอาชีพ (Agencies of Professional Socialization) ที่สำคัญที่สุด คือ "กลุ่มอาชีพ" หรือ "กลุ่มเพื่อน

ร่วมอาชีพ" ซึ่งจะเป็นกลไกสำคัญในการที่ทำให้บุคลากรต่าง ๆ ได้เรียนรู้ถึงบทบาทและหน้าที่ของตนเอง และการถ่ายทอดที่สำคัญจะเป็นการถ่ายทอดในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ นอกจากนี้ยังเกิดจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น การศึกษาจากตำราต่าง ๆ, ศึกษาผลงานของตนเอง, ศึกษาบทประพันธ์เดิม เป็นต้น สำหรับตัวแทนในการถ่ายทอดอื่น ๆ คือ สถาบันการศึกษา, สื่อมวลชนและประสบการณ์ที่ได้รับจากอาชีพอื่น

ข้อจำกัดของการวิจัย

อย่างไรก็ตาม ข้อจำกัดที่เกิดขึ้นในการศึกษาครั้งนี้ ก็เนื่องมาจากผู้ศึกษากับกลุ่มประชากร มิได้เคยมีการติดต่อสัมพันธ์กันมาก่อน จึงทำให้บางครั้งข้อมูลที่ได้มานั้นมีการบิดบังบางส่วน และประชากรบางท่านมีลักษณะของการไม่เต็มใจให้ข้อมูล ดังนั้น ส่วนหนึ่งของข้อมูลจึงต้องอาศัยจากเอกสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เข้าช่วย ซึ่งก็ได้ข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์นัก

ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากการศึกษาด้านการเข้าสู่อาชีพของบุคลากร ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตละครโทรทัศน์ ยังไม่มีการศึกษาอย่างจริงจัง ดังนั้น การศึกษาด้านนี้จึงยังสามารถศึกษาได้อีก เช่น

1. ศึกษาเฉพาะบุคลากรเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เช่น การเข้าสู่อาชีพของผู้กำกับการแสดง, บุคลากรหลังจากเฉพาะดำเนินงานการผลิต, ผู้เขียนบทโทรทัศน์ เป็นต้น
2. การศึกษาเฉพาะนักแสดง เช่น เป็นการศึกษาเฉพาะบุคคล, ยุคสมัย ๆ
3. ศึกษาผู้ผลิต หรือผู้จัดละครโทรทัศน์
4. ศึกษาผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิต นับตั้งแต่ขั้นตอนของการวางแผนจนถึงการตัดต่อและลงเสียง
5. ศึกษากลุ่มประชากรในลักษณะเดียวกัน แต่เปลี่ยนผู้ที่มาเป็นประชากร